

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

In the merit of our soldiers and hostages

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Shemini 5785

Shabbat Times
18:57 19:56

Issue 80

It is the long-awaited day of the inauguration of the Tabernacle, the Mishkan. It is the eighth day since Moshe began a seven-day rehearsal and today is the first day that Aharon is instructed to bring the sacrifices and to operate the sacrificial service in the Mishkan. Moshe instructs Aharon with the words, "Approach the mizbeach, the altar, and offer your sacrifices."

Rashi comments that by Moshe pressing his brother to approach the altar, we can deduce that Aharon was hesitant to do so. Rashi explains that Aharon was embarrassed or ashamed to approach. Moshe appeased him by retorting, "For what are you ashamed? For this you were chosen!"

The sefer Mayim Chayim suggests that Aharon was hesitant to take over the operation of the Mishkan because he had involved himself in the construction of the Golden Calf. Aharon was the one who told the people to remove their gold jewelry. He was the one who then threw all their gold into the fire, from whence the Golden Calf emerged!

Aharon knew that the Mishkan was meant to atone for the sin of the Golden Calf and therefore he was ashamed to be the one offering sacrifices when he was sullied with the very sin that made the Mishkan necessary.

Moshe appeased him by saying, "It is because of your shame that you were chosen!" In other words, Moshe was telling him that although Aharon was guilty of facilitating the Golden Calf, his sincere feelings of shame and regret were sufficient to cleanse him of his wrongdoing. It is therefore precisely Aharon who needed to oversee the Mishkan. The purpose of the Mishkan was to bring the Jewish people closer to

Hashem by offering sacrifices that in turn create a strong connection between Hashem and us. Who better than Aharon, who sinned and did teshuva, repentance, could appreciate the power of the Mishkan. Someone who never sinned does not need a Mishkan. He is naturally close to Hashem with the mitzvot that he has done. Only one who has fallen and gotten back up, can appreciate the gift of Teshuva that the Mishkan affords.

This is an important lesson for us as we climb out of the filth of Egypt and we try to improve ourselves step by step to be worthy of receiving the Torah come Shavuot in another 6 weeks. We have all fallen into sin. It is easy to despair and believe that we cannot grow spiritually with all of our baggage weighing us down.

Aharon teaches us that we can use that very baggage and flip it to the positive. The feelings of shame and guilt can be used to propel us to the highest levels of closeness to Hashem. Had Aharon not felt shame for partaking in the Golden Calf, he certainly would not have been chosen for the most important job of Kohen Gadol.

We all left Mitzrayim last week. In searching our hearts attempting to rid ourselves of our own chametz, we found things that we are not proud of, that we realize are not according to Torah standards. How we choose to face these shortcomings, whether we choose to ignore them or to confront them and feel shamed by them, will make the difference as to whether Hashem deems us worthy to reaccept the Torah next month on Shavuot. Let's make sure that we have taken the necessary steps and will be ready to embrace the Torah anew!

It Takes Time!

Rabbi Isaac Bernstein

The Jewish people experienced the most extraordinary miracles in Mitzrayim. They saw with their own eyes the Yad Hashem pulling them out of slavery and into freedom. They watched the ten makkos unfold. They stood at the edge of the Yam Suf and saw the sea split, their enemies destroyed before their very eyes. Chazal tell us that even a maidservant at the sea saw prophetic visions greater than those of Yechezkel HaNavi.

You'd think after all that—after such earth-shattering, life-altering events—the transformation would be instant. One moment we were downtrodden slaves, and the next we'd be spiritual giants. The ultimate ovdei Hashem. Perfectly tuned in. Changed forever. And yet, it didn't work that way.

We know that the 49-day journey from Mitzrayim to Har Sinai wasn't just a countdown—it was a process. A spiritual climb from the 49th level of tumah. Despite the miracles we witnessed, we still needed to work. To cleanse ourselves. To build something inside of us. To earn the privilege of receiving the Torah.

Working on ourselves is not like learning facts. It's not "what's the capital of this country"—where once you hear the answer, you know it. Self-growth doesn't work that way. You can learn that jealousy is bad, that lashon hara is destructive, that anger is corrosive—and still struggle with them daily.

We all have moments of clarity. A powerful davening. A Pesach Seder that lit up your soul. A shiur that hits just right. You feel inspired. You know what you're meant to be. And then... life happens. The next day, you're back to your routine. Disappointed you didn't hold onto the moment. That's why the Mishnah Berurah says learning mussar isn't optional. It's a daily obligation. Not a luxury—a necessity for true avodas Hashem. If "daily" feels overwhelming, start with weekly. Come join a growing group of bnei aliyah—guys who are working on themselves, one step at a time.

Every Monday night, 8:15 PM at the Raanana Community Kollel. Hope to see you there!

RCK RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Living Inspired
Torah Insights to Shape a Better You

8:15 pm Ma'ariv at 8:00 pm

Every Monday

Rabbi Isaac Bernstein

Ahuza 198 Raanana

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "שמיני" התשפ"ה

זמני השבת 18:57 - 19:56
להצלחת צבא ההגנה לישראל וכוחות הביטחון

גליון 80

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבת יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: מדוע יש מהדרים לא לרכוש תוצרת של חמץ שנמכרה במכירת החמץ?

תשובה: מאחר ובמכירת החמץ יש פקפוקים והשגות הלכתיות הן במעשה הקניין והן בגמירות הדעת של הגוי לקנות חמץ בהיקף כל כך גדול - יש מהדרים שלא לסמוך על מכירת החמץ אף לעניין איסור דרבנן של 'חמץ שעבר עליו הפסח' ולכן הם מהדרים לרכוש לאחר הפסח רק חמץ שיוצר לאחר הפסח, וכן מובא שכך החמיר הגר"א וכן הגאון רבי עקיבא איגר, אבל מכל מקום יש לדעת שעיקר ההלכה שאם נעשתה מכירת חמץ כדת וכדין - החמץ מותר באכילה ובהנאה.

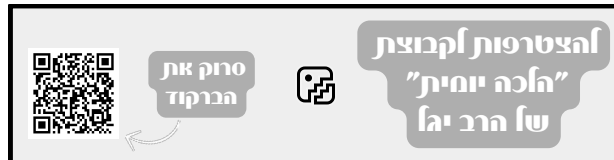
שאלה: האם אומרים 'אב הרחמים' בשבת הקרובה? (כפי שנוהגים האשכנזים לומר בכל שבת קודם תפילת מוסף).

תשובה:

בדרך כלל לא אומרים 'אב הרחמים' כאשר אילו היה זה יום חול, לא היינו אומרים תחנון. וכמו כן, בדרך כלל לא אומרים 'אב הרחמים' בשבת מברכים. ולכן בשבת הקרובה יש לכאורה שתי סיבות מדוע לא לומר 'אב הרחמים' הן משום ששבת זו היא בתוך ימי חודש ניסן שלא אומרים בהם תחנון, והן משום שהיא שבת מברכים חודש אייר.

אולם כתבו הפוסקים ששבתות אלו של ימי הספירה הן יוצאות מהכלל, שמאחר ותפילת 'אב הרחמים' נתקנה כהזכרת נשמות לקהילות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם בימי המאורעות בשנת ד' אלפים תתנ"ו, ומאורעות קשות אלו התרחשו בעיקר בתקופה זו של חודשים אייר וסיון, לכן בתקופה זו של שבתות הספירה, כמעט תמיד נאמר 'אב הרחמים'.

ולכן בשבת הקרובה אכן נאמר 'אב הרחמים' בבית הכנסת.

לפני חודש זה שבועיים לפני שהם היו אצל האדמו"ר. מה שאומר שהישועה כלל לא קשורה אליו. הלכו המתנגדים ותבעו את החסידים לקבל את כספם בחזרה, החסידים לעומת זאת השיבו שהם לא צריכים לשלם, כי התנאי להחזרת הכסף הוא אם המחנה הצבאי יישאר - והוא לא נשאר.

הלכו בני הקהילה ה'מתנגדים' ותבעו את ה'חסידים' בבית דינו של המהרש"ם. הוציא המהרש"ם חומש 'ויקרא' דפדף להפטר פרשת השבוע - פרשת שמיני, והתחיל לקרוא,

בהפטר השבוע אנחנו מפטירים בספר שמואל ב' פרק ו'.

דוד המלך מעלה את ארון ברית ה' מ'קריית יערים' לירושלים. באמצע השמחה הגדולה עָזָה נהרג דוד המלך לא רוצה להמשיך לירושלים והתהלכה נעצרת. לבינתיים דוד המלך השאיר את ארון ברית ה' בביתו של עובד אדום.

"וישב ארון ה' בית עובד אדום הגיתי שלושה חודשים, ויברך ה' את עובד אדום ואת כל ביתו"

והגמרא מבארת מהי הברכה שנתברך עובד אדום: "זו חמות ושמונה כלותיה שילדו כולן ששה בכרס אחת." (ברכות סג)

ומשמע בפשטות הגמרא שבשלושה חודשים הללו ילדו כולן. התחיל המהרש"ם לפלפל - והרי הריון לוקח תשעה חודשים, וא"כ איך בשלושה חודשים שהארון היה בביתו אפשר לייחס זאת לברכת הארון? שהרי תחילת ההיריון התחילה קודם, שישה חודשים אחרונה.

רואים שלכוח של קדושה כמו ברכה או תפילה, יש כוח לשנות גם את הטבע למפרע! ואמנם אסור להתפלל על מה שהיה שהרי לא מתפללים על מעשה ניסים.

אבל ב'בעצם' לתפילה יש כח למעלה ולמטה קדימה ואחורה. [מעשה זה הובא בספר 'בני ראם' של הגאון ר' אברהם גניחובסקי סימן נ' עיי"ש להרחבת היריעה, הובא כל זה בקיצור גם ב'תפארת שמשון' חומש ויקרא עמ' קו']

שו"ת בענייני חמץ שעבר עליו הפסח

שאלה: האם מותר לרכוש בימים אלו מוצרי חמץ שכבר היו על המדפים במרכולים מלפני פסח?

תשובה: במידה ובעל המרכול מציג אישור בר תוקף שהוא ביצע מכירת חמץ (בשנת תשפ"ה) הרי שמותר לרכוש אצלו מוצרי חמץ, אולם אם אין לו אישור כזה, הרי שאין לרכוש אצלו מוצרי חמץ אלו משום איסור חכמים - 'חמץ שעבר עליו הפסח'.

שאלה: מה הדין במרכול שאכן יש לו אישור כזה, אולם המשיך למכור ולסחור במוצרי החמץ בפסח?

תשובה: לדעת רוב הפוסקים במקרה זה הדבר מעיד כאלף עדים שהוא לא ייחס שום רצינות למכירת החמץ, ומכירתו בטלה, ולכן יש לחמץ שהיה ברשותו בפסח - דין של חמץ שעבר עליו הפסח ואין לקנות שם, ובלאו הכי עדיף שלא להחזיק ידי עבירה ולפרנס מי שעבר על איסורי חמץ בפסח והכשיל את הרבים.

שאלה: האם לאור הנ"ל מותר לרכוש וויסקי בחנות ג'ימס ריצ'רדסון (בדיוטי פרי)?

תשובה: בעלות החברה הנ"ל נמצאת בכל מאת האחוזים בידי חברה גרמנית (השלמת רכישת החברה נעשתה בשנת 2024) ולכן אין חשש של חמץ שעבר עליו הפסח ברכישה בחנות זו (שאיסור זה שייך רק בחמץ שהיה בבעלות יהודית במהלך הפסח) ומותר לקנות שם בקבוקי וויסקי מיד לאחר הפסח.

שאלה: שכחתי לעשות מכירת חמץ בערב הפסח ויש לי בקבוקי וויסקי בבית. מה דינו?

תשובה: מאחר ולא עשית מכירת חמץ בפשטות בקבוק זה הוא בגדר 'חמץ שעבר עליו הפסח' והרי הוא אסור גם באכילה וגם בהנאה ואין ברירה אלא לרוקן את תכולתו לכיור. אם מדובר במקרה של הפסד מרובה - יש לפנות לרב עם כל הפרטים, וייתכן שפעמים ניתן למצוא היתר מלא או חלקי בשעת הדחק.

מי סילק את החיילים? הרב משה אריאל מרגי שליט"א

תושבי העיירה היהודית נדהמו לקום בבוקר ולגלות שממש בסמוך לעיר הוקם מחנה צבאי גדול. רק שאם בתחילה הם חשבו שזה לא נוגע אליהם, מהר מאוד הבינו שזאת צרה חרושה.

החיילים נכנסו והסתובבו בעיירה כבתוך שלהם - אכלו ולקחו מכל הבא ליד, המצב היה בלתי נסבל לחלוטין, תושבי העיירה הלכו והתרוששו.

חלק מתושבי העיירה נמנו על עדת החסידים, ושמו פעמיהם אל צדיק שהיה ידוע כבעל מופת גדול לבקש ממנו שיסיר מהם את הפגע רע הזה.

הצדיק אמר להם שהוא יכול לפעול למענם ישועה רק שהם צריכים לתת לו 'פדיון' ה'פדיון' שהצדיק רצה היה סכום מאוד גדול אבל הוא הבטיחם שאם הם יתנו לו את כל הסכום הוא יתפלל בעדם והצבא יעזוב את העיר בתוך עשרה ימים.

חזרו החסידים לעיירה עם הבשורה בפיהם, אבל ה'פדיון' שהצדיק ביקש היה סכום גבוה מידי לקהילה החסידית לבדה, מה שאומר שהם צריכים לבקש כסף גם מ'המתנגדים' שכמובן לא האמינו לא בצדיק ולא בברכתו.

אבל המצב הלך והתדרדר כך של'מתנגדים' לא נשארה ברירה אלא לתת, אבל ה'מתנגדים' עשו תנאי חתום בשטר שכל מה שהם נותנים זה רק בתנאי שהבטחת הצדיק תתקיים.

אבל אם לא יתרחש ה'מופת' הם ייתבעו את אנשי הקהילה ה'חסידים' בדין תורה על כל הסכום. השטר נחתם הסכום גויס וניתן לאדמו"ר.

ולפליאת כולם לאחר כשבוע קיבלו החיילים צו מהמלך לפנות את המחנה ולעבור למקום אחר. ממש פלא.

רק שאחד מבני הקהילה שם לב שהצו המלכותי נכתב כבר לפני חודש!